

Z pianą za pan brat

Pianki poliuretanowe – choć to stosunkowo nowy materiał – stały się popularnie i chętnie stosowane.

Marcin Katrynicz

Piany poliuretanowe są materiałem posiadającym bardzo szerokie spektrum zastosowań. Najpopularniejsze to oczywiście uszczelnianie montowanych okien (przede wszystkim tych plastikowych). Rynek pian poliuretanowych oferuje szeroki wachlarz produktów, które różnią się zarówno parametrami technicznymi, wydajnością, jak i sposobem aplikacji.

Rodzaje pian

Pianki jednoskładnikowe.

Mają zadanie wyłącznie uszczelniające i wypełniające, dlatego takich pianek nie wolno stosować zamiast łączników mechanicznych, takich jak dyble czy kotwy.

Pianki dwuskładnikowe. Są to pianki montażowe, mogą więc zastąpić łączniki mechaniczne używane na przykład do montażu lekkich drzwi wewnętrznych. Ponieważ utwardzają się w wyniku reakcji chemicznych zachodzących między wymieszanymi składnikami, można je wprowadzać w miejsca, gdzie nie ma dostępu wilgoci z powietrza. Pianka dwuskładnikowa ma większą gęstość niż jednoskładnikowa, szybciej też się całkowicie utwardza – zwykle w ciągu 30 minut. Ponadto piany podzielić można ze względu na aplikację. I tak mamy:

Piany Pistoletowe. Produkty odpowiednie dla profesjonalistów, którzy montują duże ilości okien czy drzwi. Przy ich stosowaniu niezbędne jest wyposażenie się w pistolet do aplikacji piany oraz w czyszcik do jego czyszczenia (w innym przypadku pozostająca po montażu piany mogła by zaschnąć i unieruchomić pistolet). Warto o tym pamiętać, by nie ponosić dodatkowo kosztów zakupu nowego sprzętu. Pianki te na ogół mają krótki czas obróbki, ale za to charakteryzują się wysoką wydajnością, dobrą przyczepnością do typowych materiałów konstrukcyjnych takich jak: cegła, beton, tynk, drewno, szkło, metale, styropian, twarde PCV i sztywne piany PUR. Wykazują dobre parametry termoizolacyjne oraz dźwiękochłonne. Standardowo z puszek o pojemności 1000 ml (z wsadem 750 ml) uzyskuje się 45 litrów piany. Warto wiedzieć, iż na rynku funkcjonują także piany o zdecydowanie większej wydajności, uzyskujące nawet do 40 procent więcej produktu, czyli około 65 litrów z puszek. Wśród pian pistoletowych doskonałymi zaletami charakteryzuje się również pianka niskoprężna, która posiada niski przyrost objętości. W tym przypadku łatwiej możemy przewidzieć, jaki ostateczny rozmiar przyjmą. Niskoprężna formuła eliminuje wypaczanie się ram i zapewnia pełne wypełnienie szcze-

lin. Jest wewnętrznie bardziej „wypełniona”, można ją poddawać obróbkom mechanicznym, bez obaw o naruszenie struktury. Niewielki przyrost oznacza, że taka pianka będzie lepszym izolatorem, będzie trwalsza i mniej podatna na uszkodzenia.

Piany wężykowe. Przy niedużych i nieskomplikowanych pracach montażowych, warto sięgnąć po tzw. piany wężykowe. Są one standardowo wyposażone w wężyk służący do nakładania piany. Dzięki niemu precyzyjnie można wpuszczać pianę nawet w niewielkie otwory. Producenci dodatkowo zadbałi o wygodę użytkownika, bo w zależności od potrzeb oraz zakresu prac można dostać piany w opakowaniach o różnej pojemności 500 ml, 750 ml. Dzięki temu mamy możliwość wyboru takiej pojemności, jakiej wymagają przewidziane remonty i prace naprawcze, bez obawy o to, że nadmiar piany pozostanie.

W domu i na zewnątrz

Po utwardzeniu pianki są odporne na temperaturę od -40 stopni C do nawet 100 stopni C, co sprawia, że można je stosować zarówno wewnątrz pomieszczeń, jak i na zewnątrz budynków. Nanoszenie pianek powinno się odbywać w określonych warunkach: najlepsza jest temperatura około 20 stopni C przy wilgotności powietrza około 65 procent (taka panuje „standardowo” w pomieszczeniach). Pianki mają bardzo dobrą przyczepność do większości materiałów bu-

dowlanych: cegieł, betonu, tynków, drewna, szkła, metalu, styropianu i wielu tworzyw sztucznych, z wyjątkiem PE, PP i teflonu.

Uwaga! Kiedy pianka stwardnieje, należy ją jak najszybciej zabezpieczyć przed niszczącym działaniem promieni UV, pokrywając tynkiem, silikonem lub farbą. Wokół okien lub drzwi uszczelnienie z pianki, zamiast tynkiem, silikonem czy farbą, można osłonić specjalnymi listwami wykończeniowymi.

Przygotowanie podłoża

Nie zależnie od tego na jakie podłoże pianka będzie nanoszona musi być ono czyste, odtuszczone, odkurzone i bez luźnych cząstek. Przed nałożeniem pianki jednoskładnikowej należy je zwilżyć wodą (ale tylko wtedy, gdy jest temperatura dodatnia), bo wilgotne środowisko ułatwia utwardzanie. Dotyczy to również sytuacji, gdy wypełnia się dużą przestrzeń kilkoma warstwami pianki. Po utwardzeniu pierwszej warstwy – maksimum 3-centymetrowej grubości przed rozprężeniem – należy zwilżyć ją wodą i układać następną warstwę (również nie grubszą niż 3 cm).

Uwaga! Standardowa pianka powinna zwiększać swoją objętość od 100 do 120 procent, a pianka niskoprężna – około 50 procent. Po zakończeniu aplikacji zabrudzenia ze świeżej pianki należy usunąć płynem czyszczącym. Utwardzoną piankę można usunąć tylko mechanicznie. Po całkowitym utwardzeniu pianki należy obciąć naddatki i warstwę pianki zabezpieczyć przed promieniami UV oraz wilgocią. *Dziękujemy firmie Rytm Trade za pomoc w tworzeniu tekstu.*

W domu i na zewnątrz

Po utwardzeniu pianki są odporne na temperaturę od -40 stopni C do nawet 100 stopni C, co sprawia, że można je stosować zarówno wewnątrz pomieszczeń, jak i na zewnątrz budynków. Nanoszenie pianek powinno się odbywać w określonych warunkach: najlepsza jest temperatura około 20 stopni C przy wilgotności powietrza około 65 procent (taka panuje „standardowo” w pomieszczeniach). Pianki mają bardzo dobrą przyczepność do większości materiałów bu-

fol. Rytm Trade (2)